

Rigsdagstidende.

1858.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 95.

Tiende Session.

30te Møde.

Fredagen den 12te November Kl. 4.

(Forsat.)

Indenrigsministeren: Imod hvad den højtærede Ordfører bemærkede maa jeg dog vedblivende være af den Formening, at de Kjendelser, der muligvis ville blive affagte under Vidnesførsel ved Landvæsenkommisstonerne, ikke rettelig bør indantes for Overlandvæsenkommisstonerne, der jo aldeles ikke ere beskiftede for at affige deslige Kjendelser. Hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) bemærkede, at han ikke af Acterne kunde see, hvorledes det forholdt sig med flere Opgivender, som deri vare indeholdte, men at han, naar han kom paa Aastedet, saare let kunde finde sig tilrette dermed, synes mig at bestyrke den Mening, at man meget vel kan lade disse Thingsvidner optage ved den ordinaire Ret, og at man dog alligevel siden ved Mødet paa Aastedet kan faae en fuldstændig Overstigt over, hvorledes Sagen forholder sig. Han har tillige bemærket, at det var bestemt, at Landvæsenkommisstonerne havde at afgjøre, om der kunde findes Anledning til ved Kjendelse at negte Vidnesførsel, og han har formeent, at dette ogsaa var en Grund, hvorfor man burde antage den Regel, som Fleertallet har foreslaaet, da det jo saa ikke kunde blive nogen Part tilladt ved Tracasserier, som han udtrykte sig, i den Henseende at foraarsage Modparten nogen Ulempe; men jeg troer dog ikke, at dette er ganske tilstrækkeligt; thi en saadan Kjendelse maatte jo atter kunne appelleres til Overland-

væsenkommisstonerne, og derved kunde Sagen jo opholdes meget betydeligt, naar dette netop var Vedkommendes Hensigt. Den ærede Rigsdagsmands Formening med Hensyn til, om jeg viser Imødekommen eller Ikkeimødekommen, skal jeg tage mig meget let.

Klein: Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (N. Jensen) yttrede, at han paa det Kraftigste vilde understøtte Fleertallets Indstilling, fordi han ansaa det for saa godt som umuligt, at en Vidnesførsel, der fandt Sted for den ordinaire Ret, kunde faae nogen Betydning ... (N. Jensen: I mange Tilfælde!) ja, i mange Tilfælde — da veed jeg ikke, hvorfra den ærede Rigsdagsmand har hentet sine Erfaringer i saa Henseende. Grunden til, at en saadan Vidnesførsel for den ordinaire Ret i mange Tilfælde ikke kunde faae nogen Betydning, skulde iøvrigt efter hans Uttringer være den, at der som oftest var Spørgsmaal om Ting, til hvis Forsaaelse der udføredes særegen teknisk Indsigt, og at en saadan Indsigt ikke kunde forudsættes hos den ordinaire Dommer, som derfor formeentlig heller ikke skulde være egnet til at lede Vidnesførslen. I den Henseende skal jeg imidlertid erindre om, at Dommeren i den ordinaire Ret jo accurat er, om ikke den samme Person, saa dog en af samme Slags Personer som Formanden i Landvæsenkommisstonen, og det ærede Medlem maa da altsaa søge Garantien for, at Vidnesførslen for Landvæsenkommisstonen vil gaae tilbørlig for sig, ikke hos den juridisk dannede Formand, men derimod hos de ikke juridisk dannede Landvæsenkommisfairs, medens Udvalgets Fleertal derimod som Modgrund mod Mindretallets Indstilling